

S5 OBALNI

Številka 7, Letnik VI

Julij 2002

GLASILO RK JADRAN S59CST in
RK PIRAN S59HIJ

Glasilo Obalnih Radioamaterjev

Uredniški odbor S5 Obalni 2001-2002

Glavni urednik:
S57LO, Boris

Urednik Informativnih
prispevkov:
S59AV, Vanja

Tehnični urednik:
S53Z, Žarko

Urednik QRP rubrike:
S53MA, Alen

Urednik rubrike tehničnih
člankov: S53RA, Gregor

Direktorica ekspedite:
S57NKI, Danijela

Urednik kontest rubrike:
tekmovalac S55M, Adi

Tisk: S58RU

Poletje je ponavadi čas kislih kumaric, kot bi rekli novinarji. Za nas pa je to čas takšnih in drugačnih aktivnosti.

Udeležba na sejmu Hamradio – Hamtronic je vzela kar nekaj časa za priprave, pa tudi samo delo na sejmu je bilo kar naporno. Več o tem si lahko preberete v današnji številki. Pospešeno potekajo priprave za aktiviranje svetilnika na rtu Madona v Piranu. V pripravi je oblikovanje majic, sestavljanje ekipe, razmišljanje kakšne antene postaviti (predvsem beam da ali ne) ter razpored operaterjev za delo, saj se je letos prijavilo kar 18 operaterjev. Z drugih koncev so že prišle prve novice in komentarji o udeležbi slovenskih ekip na WRTC 2002 na Finskem. Na obisk je iz Californie spet prišel Niko, S52NC /AC6DD in njegova YL Stefia. Razmišljamo že o septembrskem Field day-u, medtem, ko o tem razmišljamo pa je mešana obalno kontinentalna ekipa že na Krku, kjer se bo udeležila Iota testa, pa o tem, da bi v piranskem klubu nabavili še en stolp za portable delo. Treba bo pripraviti sestanek oziroma redno letno konferenco S5 Obalnega, kjer se bomo pomenili o že narejenem in o tem kako naprej. Dobrodošle so vse kritike, pohvale oziroma pripombe na delo uredniškega odbora. Iščemo tudi nove sodelavce, saj vsakdo s svežimi idejami lahko pomaga osvežiti in z novo energijo pomagati že malo utrujenemu uredniškemu odboru. Vanja v današnji številki zaključuje svojo rubriko

Radioamaterski obrazi. Osebnost moram povedati, da mi bo manjkala, saj sem iz branja izvedel marsikaj zanimivega, kar bi drugače ostalo skrito, neizrečeno.

Torej: ne glede na vročino in alge dela ne manjka, vendar, poznavajoč prijatelje z radia, ni nobenega straha, da ne izpeljali vseh nalog, ki smo si jih postavili. O tem kako uspešni smo bili, pa v naslednjih številkah.

73 Boris, S57LO

RADIOAMATERSKI OBRAZI

TONI STIPANIČ, S53BH

Rojen je bil leta 1928 v Kloštru v Beli Krajini. Z radijem se je prvič srečal med drugo svetovno vojno.

“ V slovenski XVIII. diviziji sem bil kurir. Prehodil sem vso Dolenjsko in velik del Hrvaške, vse tja do Slunja. Prenašal sem pošto, tiskovine in razna sporočila.

Po italijanski kapitulaciji, 1943. leta, so prišli prvi radijski aparati v partizanske enote. Opazoval sem radiotelegrafiste in radiotelefoniste, kako s svojimi aparati v trenutku premostijo razdalje, za katere sem jaz potreboval nekaj dni. Zadeva me je začela zanimati. Radiooperaterji so bili zame nekaj podobnega, kot so za pešaka letalci... Želel sem si pridobiti znanj s tega področja in tik pred koncem vojne so me poslali na radiotelegrafski tečaj, vendar ga nismo dokončali, saj je prej prišlo do osvoboditve.

Oktober 1945 leta sem se demobiliziral, znal sem pa približno polovico morsejevih znakov. Leta 1948 so me prišli vprašati, ali bi s tečajem nadaljeval; potrebovali so namreč - iz vojaških in političnih razlogov: to je bilo za časa Informbiroja - izurjene radiooperaterje. Leta 1949, v maju, sem zaključil s tečajem in postal profesionalni radiotelegrafist. V teh letih v Jugoslaviji radioamaterska dejavnost še ni bila dovoljena, jaz pa sem imel srečo, da sem lahko v službi na relativno dobrih sprejemnikih poleg službenih stvari poslušal tudi radioamaterje iz ostalih držav."

Ko sta Oto Hudeček YU3AB in Janez Žnidaršič YU1AA, vsem poznana nosilca radioamaterske dejavnosti v Sloveniji in tedanji Jugoslaviji, leta 1949-50 vzpostavila pogoje za pridobivanje prvih radioamaterskih klicnih znakov, je dobil svoj klicni znak tudi Toni, in sicer YU3FMN. Ta znak je po nekaj mesecih zamenjal in dobil znak YU3BH, katerega je po štirih desetletjih zamenjal z novim prefiksom samostojne Slovenije za S53BH.

O najljubši amaterski dejavnosti:

"Kako bi rekel, vse, kar je radioamaterstvo ali pa ima stik z radioamaterstvom me zanima: Prebiranje tehničnih člankov, sodelovanje v kontestih, še posebno takrat, ko so kontesti res bili kontesti, ko smo lahko vsi približno enakopravno sodelovali, delo s QRP tehniko (potrjenih imam približno 70 držav z 1W moči), ne preveč zahtevne konstrukcije, saj po poklicu nisem tehnik.."

Toni je zaradi svoje aktivnosti, uspešnosti in zanimanja kmalu prevzel določene odgovorne

funkcije v organizaciji. Sprva je bil v radioklubu Triglav - YU3APR tajnik, za en mandat celo predsednik (okoli leta 1954), kasneje ga je služba odpeljala v Beograd. V tistih letih je imel osebno postajo "ŠPIJONKO", ki je bila izdelana za potrebe obveščevalnih služb med vojno. Postaja je imela okoli 10W moči, z njo je naredil tudi svoj DXCC...

"V tistih časih je bilo to možno zato, ker nas je bilo radioamaterjev v Jugoslaviji malo, pa si na vsak svoj CQ dobil pravi "pile-up"," pripoveduje Toni.

Tonijev najljubši način dela je telegrafija, občasno zelo rad dela tudi s pešakom. Zase pravi, da ni "brzinar".

Glede najljubšega banda pa pravi, da se ne bi mogel odločiti, saj je trenutno QRV od 1,8 MHz, pa vse do 1,3 GHz. Le za 70 MHz nima opreme. Pravi, da je njegov najljubši band tisti, ki je odprt in kjer lahko s QRP močjo doseže optimalen rezultat.

O diplomah, nagradah in ostalih priznanjih pa Toni pove takole:

"Ker sem bil zraven pri organizaciji in ustanovitvi Alpe - Adria VHF contesta, skupaj s Francom Marmenghijem in Reinhardom OE8MI, mi veliko pomeni diploma, katero sem dobil za osvojeno prvo mesto v svoji kategoriji v prvem letu tekmovanja, leta 1971. Z majhno ekipo sem zlezel na Snežnik in od tam tekmoval. To tekmovanje se odvija še dandanes in zelo sem bil vesel, ko smo se ustanovitelji dobili po tridesetih letih v Passarianu v Italiji še vsi živi in zdravi."

Leta 1965 je osvojil vse jugoslovanske UKV konteste. Bil je prvi na marčevskem,

majskem, Teslovem memorialu (julija) in septembrskem kontestu.

Toni je - pravi, da se ne spominja več katerega leta je to bilo - osvojil tudi KV prvenstvo ZRS v kategoriji mala moč CW.

Na KV tekmovanjih pa pravi, da se ne počuti najbolje, saj mu je zoprno tisto pretepanje z velikimi močmi, ki se v današnjih dneh redno dogaja na bandu.

Toni je v letih svojega aktivnega delovanja v radioamaterski organizaciji bil nagrajen z Zlato plaketo Nikole Tesle in še z marsikaterim drugim priznanjem, a pravi, da ni zbiralec plaket in jih zato sploh ne zna naštet.

Zanimiv je bil dogodek, ko se je ob potresu v Skopju leta 1963 radioamaterska zveza zelo izkazala. Takratni predsednik izvršnega sveta RS Viktor Avbelj je Tonija vprašal, če lahko vlada kakorkoli pomaga radioamaterjem pri njihovi človekoljubni dejavnosti. Denarja iz proračuna sicer ni bilo mogoče dobiti, ampak pripravljeni so bili pomagati na kak drugačen način. Toni je potem izrazil željo, da bi bilo dobro, če bi radioamaterji lahko na kak način prišli do materiala za izgradnjo UKV postaj. Tako so dobili iz zavarovalnice Sava, iz fonda za preprečevanje nesreč, denar za nabavo materiala za izgradnjo 65 UKV postaj. Tako je stekel projekt AO-10. Prototip postaje je naredil Ivo Primc, YU3DL (S51DL). Sam je naredil nekaj prototipnih postaj, potem pa so začeli graditi te postaje radioamaterji širom po Sloveniji.

O radioamaterstvu na Obali:

"Mislim, da je dandanes v radioamaterstvu nasploh precej nekakšnega pesimizma, neinventivnosti, pomanjkanja pristopa do

javnosti. Pozabljamo, da je elektronski medij, pa tudi pisani medij postal tisto, kar veže ljudi med seboj. To niso več srečanja, obiski, prireditve, temveč medijski prostor. Radioamaterji bi lahko objavljali rezultate naših tekmovanj v okviru športnih novic na nacionalni televiziji. Glede na današnje tehnične sposobnosti, bi lahko po samem tekmovanju, še istega dne objavili prijavljene rezultate...

Na Obali ste, ali pa smo, morda malo bolj družabni. Imate nekaj stvari, ki jih drugje ni več ali pa jih sploh nikoli ni bilo. Recimo silvestrski SKED, razni FIELD-DAY-i, žuri v klubih... Skratka, nek del družabnega življenja še ohranjate.

S prihodom interneta, mobilne telefonije in še nekaterih novosti, pa postaja vprašljivo tudi vzdrževanje naših praznih repetitorjev..."

O prihodnosti radioamaterstva:

"Teško je biti prerok v dejavnosti, s katero se praktično celo življenje ukvarjaš. Glede na to, da se staramo, mi je žal, da iz ankete ZRS ni bila razvidna starost anketirancev: radioamaterska populacija se iz leta v leto bolj stara.

Novih radioamaterjev je zelo malo, kar kaže na izumiranje. Vseeno pa ne bomo popolnoma izumrli. Vrnili se bomo v čase, ko so bili radioamaterji zares pravi navdušenci, takrat pa se bo število radioamaterjev v S5 ustalilo nekje med 1500 in 2000, kar je, po moje, kar realna ocena. Morda to ne bo povšeč tistim, ki samo zbirajo članarino..."

S53BH radioamaterska oprema:

Dve UKV all mode postaji, tri ročne VHF postaje, KV postaje: v Ljubljani KENWOOD

TS-930 S, na Kolombanu IC-726, transverter na 432 Mhz, ZIF 1.3 GHz...

Toni zbira stare radijske aparate in kot sam pravi: "Zelo rad jih imam, ne glede na to, kakšen korak imajo, ali so vojaški, ali kaj drugega. Pomembno je, da znajo telegrafijo in da grejo na kakšen amaterski band..."

Toni je bil vsega skupaj nekaj več kot 18 let predsednik Zveze radioamaterjev Slovenije. Nedvomno so njegove zasluge za radioamaterstvo na sončni strani Alp zares zelo visoke. O tem pričajo številna priznanja, še veliko bolj pa njegova nesporna priljubljenost v vseh radioamaterskih krogih. Vsak, ki ga je obiskal na Kolombanu, je bil lepo sprejet in klepet s Tonijem ob kozarčku njegove domače črnine se rad zavleče do poznih ur.

Z velikim veseljem sem ga poslušal in se, tako kot iz marsikaterega dosedanjega intervjuja za rubriko RADIOAMATERSKI OBRAZI veliko, zares veliko naučil.

Vanja, S59AV

p.s. Ob zaključku rubrike se bralcem zahvaljujem za pozornost.

ZRS na HAM Radio sejmu 2002

Tudi letos je Zvezo Radioamaterjev Slovenije na sejmu v Friedrischafnu predstavljala „obalna“ delegacija: Boris S57LO, Dane S57CQ, Vanja S59AV ter Alen S53MA.

Ekipo smo poimenovali kot obalno, saj je Dane, S57CQ že leta izpostavljen obalnemu vplivu, tako, da ga štejemo kar za primorca (podobno kot popularni pevec Jan ☺). Mil, S53EO je letos na žalost bil službeno zadržan, kar smo kasneje na štantu morali dostikrat pojasnjevati obiskovalcem.

Priprave so letos stekle približno 4 tedne pred odhodom. Cilj je bil pripraviti spremembo na štantu, ga vsebinsko poiviti, privabiti več obiskovalcev. Vanja je sprožil zbiranje eksponatov-plod izdelave ZRS- za potencialno razstavo "ZRS skozi leta".

Tudi Dane z nadimkom „Kapetan Pipi Lubek“ je letos ubral drugačno strategijo: več spanja bolj-spočit na pot. Zatorej ga je pot na obalo zanesla že v sredo zvečer, kjer so fantje v Piranu dobro obtežili nov kombi ford Transit. Kljub spočitosti in posebni pripravi na transport "S58U hladilnika" se je po njega po že nekaj prevoženih kilometrih bilo potrebno vrniti v Izolo. Pri meni smo naložili še standardne primočke: kitaro, Yamaha ojačevalac, QRP, pivo (kasneje v textu "vanishing beer") in odpekotali proti Jesenicah.

Že znana pot je hitro minila, le malce smo pokritizirali design našega kombija, sicer popolnoma novega (tisoč prevoženih km), saj

pogled potnikom, ki sedijo na zadnjih sedežih zastirata sedeža sovoznika in voznika kar potnikom zadaj da vtis potovanja v letalu. V kolikor nameravate kupiti omenjeno vozilo vam to, naša ekipa srčno odsvetuje. Ob glasbi (9AV), predvajanih filmih na lap topu (3MA), zanimivih QSOjih preko vročega mobitela (7CQ) ter prijetni vožnji (7LO) se je dopoldanska vožnja prevesila v popoldansko. Na enem izmed počivališč, kjer smo se ustavili zaradi krajšega počitka smo ugotovili specifično lastnost našega kombija: kljub temu, da smo uradno spili 9 piv je inventura v kombiju kazala dejstvo "minus ena paleta". Dane je ugotovil vzrok – vozili smo se v "vanishing" ("izginjajočem") kombiju. Kombi smo poimenovali "Vanishing Van" (vsaka podobnost s CW operatorjem Van-OM je zgolj slučajna :-)

Ob prihodu v FN smo na vhodu naleteli na Nika S52NC (AC6DD) in njegovo XYL Stefio. Takoj po prihodu na sejmišče, smo se razveselili perfektne lege naše stojnice – organizatorji so nam tokrat namenili prostor nasproti ICOM stojnice, na sami "promenadi" med halo 9 ter boljšjim trgom v hali 8. Kljub tej pohvali organizatorjem, smo za opremo štanta delno morali poskrbeti sami, saj se nam namenili le mizico z štirimi stoli, nikjer pultov za naše skrbno pripravljene ekponate. Najbolj nas je zbadlo dejstvo, da je organizator pozabil izobesiti S5 državno zastavo. Kljub Danetovi intervenciji, se gospodje iz managementa sejma niso zganili. Iz zadrege nas je rešila rezervna "S5 bandiera" iz S53MA kovčka.

Z Danetom sva poskrbela za pulta, Vanja in Boris pa sta razstavila ekspanate po detaljno pripravljenem planu: ekspanat slika, text, vse po PS-u. Kapo dol Van za pripravo! Trud je bil poplačan, saj se je marsikdo ustavil in si z zanimanjem ogledal časovni trak razvoja amaterskih "lotarij" v prejšnjem stoletju

od kristalnega detektorja do S53MV postaj. Zahvala gre še enkrat vsem, ki so posodili ekspanate, še posebej Toniju S53BH za redke ter dragocene zbirateljske vzorce.

Po okreplilu v pizzeriji San Marino v prijetni družbi Nika in XYL (BTW: oba smo sprejeli za častna člana naše ekipe, saj sta nam ves čas pomagala) se je ekipa nastanila v "privat cimer" hotelu. Starejša gospa nam je odstopila dve sobi s škripajočimi posteljami in ozkim tušem v kotu – eksotika, ki spominja na Yugo apartmaje 80tih let prejšnjega stoletja, katere so obsedali EU gosti, da bi zaužili blagodeti našega Jadrana. Soba ni imela televizije (hudo za CNN odvisnike) še hujše, tudi zelo slabo pozicijo za kakršnokoli anteno, kar je pomenilo nič QRPanja iz sobe ter manj podočnjakov zjutraj ☺.

Prvi dan sejma so se vrstili standardni pozdravi kolegov iz T9, Z3 ter I, ki so nam kot vedno pripravili odlicen espresso. Sejem je bil v treh halah, medtem, ko sta dve hali bili namenjeni kampiranju HAMov. Ponudba je bila velika pri prodajalcih kot na boljšem trgu, vendar je bilo opaziti vpliv Eura saj so se cene v povprečju precej povišale. Le zakaj na primer kupiti amphenol konektor za 300 sit dražje kot stane v Trstu?

ZRS štant je obiskalo zelo veliko

radioamaterjev o čemer priča naša knjiga obiskov. Ne malo kateremu našemu in tujemu operaterju smo ponudili mrzlo vodo, pivo, žganje ali drugo okreplilo zastoj. Glede tega so nas precej čudno gledali, saj so na vsaki stojnici zaračunavali pivo 3 Eure?! Pa da ne bo pomote – ekipa je sama financirala to vrstno promocijo. Naj omenim samo nekatere, ki so nas obiskali Milan S58MU, Rado S59ZZ, Tomaž S52QM (fantje, ki so izvrstna družba s katero bi prebili še marsikateri dan ali kontest), S52AT, S55M in Sonja, S53TK, S57RW, YU7AV, YU1AD, T97C in ostala "raja iz ARA BiH-a", Z30M celotna ekipa, simpatični ZL1BOS, Qrp kolegi DK9NCX, OM3TY ter stari znanec Abu Baker 5A1A. Nesebično nam je pri pospravljanju in postavljanju pomagal tudi Karl-Max, DB5CO, ki ga lahko mirno poimenujemo "prijatelj Slovenije". Oglasili so se še S57UUD, S53MV, predsednik ARRL, ter še mnogo drugih. Lista bi bila dovolj dolga za celotno številko našega obalnega.

Čprav dan v nenehnih pogovorih, ob zanimivih obrazih hitro mine, se je vsak dan pritajila utrujenost. Tista prijetna utrujenost, pri kateri ščemijo noge in pri kateri te tretje pivo šele rahlo razbudi. Ponavadi se je dan zaključil v prijetni italijanski pizzeriji s prijazno natarico (mlado mamico kot je pogruntal Van). Milan, Rado ter Tomaž so se nam pridružili, in moram priznati, da smo se zadnja dva popoldneva v glavnem presmejali. Marsikdo se je spomnil zakaj je radio amater, da to ni le klofarija, S5 dokazovanje kdo ima večjega (stolp), ampak tudi prijetno druženje ob pijači ali brez nje, šala in smeh, nazadnje

tudi partija Taroka. Še enkrat smo se imeli priliko nasmejati Danetovi štoriji, kako je opravil izpit za QRPjaša: Klofal je celo noč na nižjih bandih z 500mW, naredil 5 zvez, nevedoč, da so mu fantje iz S59DKR nastavili postajo na QRPpp moč. Sam je namreč upal, da oddaja s 5W! Dane, dobrodošel!

V petek zvečer smo se odločili obiskati marino na Bodenskem jezeru in presenečeni zaključili, da je njena velikost primerljiva s Portoroško marino. V bližini je bil tudi Marina Bar kjer smo se skoraj do jutra zaklepetali S58MU, S57CQ, S52NC, Stefia, S57LO in S53MA medtem, ko sta S52QM ter S59AV v kombiju poskušala nadoknaditi dva dni manjkajoči spanec. "Kapetan Pipi Lubek" je že skoraj vzpostavil QSO z natakario ukrajinskega rodu, (raport 599+), ko smo se zavedli, da smo sami v Marini ter, da lastniki čakajo na naš odhod - Balkaniše turisten ☺

Naslednji večer smo se namenili obiskati Hamfest pri sejmišču vendar smo se zaradi cen pijače premislili ter odločili "vdreti" na Bavaria Cntest Club fešto, seveda kot HAMi in ne predstavniki ZRS. Z Vanjo sva raje ostala v kombiju ter si, medtem ko se je preostali del ekipe (ekipa zrs, Niko, Stefia, Milan, Rado, Tomaž) prijetno zabaval na srečanju, privoščila QRP izkušnjo. Na vrh 6 m ribiške palice sva privezala kos žice, jo vtaknila v LW tuner. Palico sva na žalost postavila zraven kombija, natanko pod daljnovidne žice!!?! Izbire ni bilo. QSO mora pasti! Najprej sva zaslišala Rudija, S58RU, ki je nam v čast nabijal CQ. Vendar naju Rudi ni slišal. Vanja se je odpravil

dremat, medtem, ko je meni na 14MHz uspelo sneti: M0GMT, EA8FO, Darka iz Celja S58Q, GQ4CXM, YO9BPX, EW6GF ter PY2DX z raportom 559! Ni slabo za MFJ 9020 (2-3W), ter 7-8 metrov LW, brez ozemljitve!! V tistem trenutku, ko mi je odgovoril PY2DX, sem se spomnil svoje prve zveze z HB9 na 3,5 MHz davnega leta 1983, ter zakaj imam rad Radio Amaterstvo. "What God has Wrought!" je nekoč izrekel gospod Morse.

V nedeljo popoldne je sledilo pospravljanje in pozdravljanje s prijatelji. Nekateri se bodo snideli zopet naslednje leto, nekateri pa bolj ali manj le na bandu. Sejmišče je nekje po poldnevu postajalo vse bolj prazno, saj se je večina ljudi pripravljala na ogled nogometne tekme med Brazilijo in Nemčijo. Mi smo seveda na poti domov navijali za PY.

73 es GD DX de Alen, S53MA

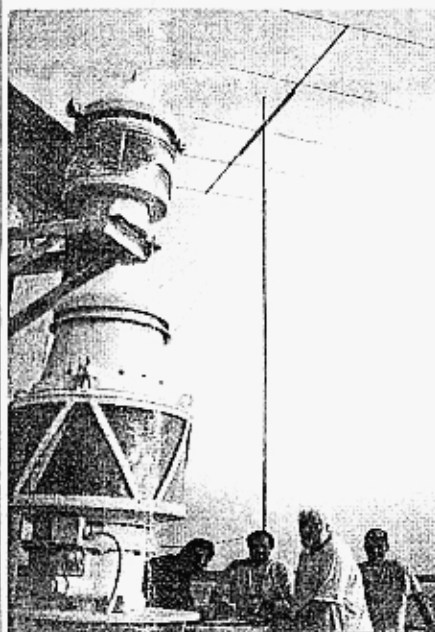
CALL	MANAGER
3B8/S51OI	S51OI
3DA0CF	K5LBU
3Z1DM	SP1MVG
4A3R	XE3RCC
4K6DI	W3HNC
4M7A	YV7QP
4N6IOTA	YU7DR
5R8GZ	G3SWH
5W0DL	K8AA
5W0TR	K8AA
5Z4PV	PA3GBH
7Q7CT	CT1ABE
7X0DX	DL4DBR
8Q7AM	EA5MB
8S4C/5	SM4DDS
9K2ZZ	W8CNL
9Q0AR	F2YT
9Q1A	F2YT
9Q1YL	F2YT
9Q5BQ	HB9AMO
9V1BH	UA0AGI
9V9HQ	AA5BT
A22BP	7M1WBP
A71AW	W3HNC
A92ZE	K4SXT
CM6UV	W3CKU
CQ2EHX	CT1EHX
CS0RCL	CT1EPS
CT2GPL	KB4UTV
CT3/K7BV	KU9C
CX7OV	EA5KB
CY9DH	W7XU
D80HQ	DS1KVP
EK6DZ	W3HNC
EP3UN	LA7JO
ER7HQ	ER1FF
ES9A	ES5RY
ET3PMW	W7KEU
EU5O	EU7WW

CALL	MANAGER	CALL	MANAGE	CALL	MANAGER
F6CTL/FO	F6CTL	OL2HQ	OK1FLM	W1AW/5	W1AW
FG/DK1MM	DK1MM	OP0GS	ON5GK	XL2THK	VE2THK
FM5BH	W3HNN	OR4IA	ON4AKL	YA/G0TQJ	G0TQJ
FM5GU	KU9C	P4/N9LAH	N9LAH	YB0AVR	HA2VR
FO5QV	J11WTF	P40C	AJ9C	YL4HQ	YL2UZ
FO5RH	F6CTL	P40HQ	I2MQP	YQ1M/P	YO3JW
G0SHN/DU1	F6AJA	P40TC	N6WIN	YT0HQ	YU0SRJ
GB5HQ	M0CMK	PA6HQ	PA3CAL	ZB0/DJ7TO	DJ7TO
GM6UW	M0BLF	PQ2Q	PY2WC	ZB0/DL7IO	DL7IO
HB0/DL7VEE	DL7VEE	R16S	UA1RJ	ZB0/DL7IQ	DL7IQ
HB0/DL9YBY	DL9YBY	R1ANZ	RU1ZC	ZF2SW	AG4W
HB9A	HB9JOE	RK3IWT/1	RV3IL	ZS6SKL	ZS4BS
HC2FN	W3HC	RX3AJL/1	RX3AJL		
HP1AC	EA5KB	S21FHQ	N4VA		
HP1XVH	N0JT	S50HQ	S57XX		
HS0AC	G3NOM	S9SS	N4JR		
II0VP	I0QI	SK2HQ	SM0JSM		
IU2HQ	I2MQP	SN0DM	SP1MVG		
J75KG	KU9C	SN0HQ	SP2PI		
J79MM	NA2U	SN0LGT	SP1JON		
JW0HU	SP3WVL	SN0LH	SP1JON		
JW3YJA	LA3YJA	SN1DM	SP1MVG		
JW4LN	LA4LN	SN4L	SP4KEV		
JX7DXF	LA7DFA	ST2SA	WB2RAJ		
K4S	K5JIM	SU60WW	SU1SK		
KG4JC	KF4OCR	T88ZF	DK2ZF		
KH2VI	JR1VAY	TM0HQ	F5KEQ		
LX0HQ	LX1KQ	TM2TF	F8BSA		
LY0HQ	LY2MW	TM4X	F5KFL		
LY750BE	LY3BE	TO8CW	F8CMT		
LY750CT	LY1CT	TR8CA	F6CBC		
LY750EC	LY2EC	UE9XZT	UA9XW		
LY750TG	LY2TG	UN7MO	EA7FTR		
N6WIN/P4	N6WIN	V63ZF	DK2ZF		
OH0NL	OH2BYS	V73AA	JA1VND		
OI2HQ	OH6LI	V73RX	W6WRX		
OJ0/AE9YL	AE9YL	V73XX	JF1OCQ		
OJ0/K9LA	K9LA	VE1OTA/P	VE1VOX		
OJ0VR	OH1VR	VQ9PO	W3PO		

Island On The Air On The Air

Enjoy Dxing!

RT MADONA, SLO 006

